

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 947	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Per Sandvik	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Notat om Gullberg gruve				
Forfatter Prof. Torolf Vogt		Dato 11.06 1957	Bedrift Geol.Inst. NTH	
Kommune Stord	Fylke Hordaland	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad 12144	1: 250 000 kartblad Haugesund
Fagområde Geologi	Dokument type Notat	Forekomster Gullberg gruve		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Kis Cu			
Sammendrag 2 siders befarings notat om forekomsten. 1 kartbilag.				

Notat om Gullberg-gruben, Stord,

av

professor dr. Thorolf Vagt.

Undertegnede foretok en befaring av Gullberg grube, Stord, den 1. juni 1954 sammen med bl.a. direktør Ånen Bøe. Malmen er en karbonatidig, svovelrik som ligger i en fyllitt, som visstnok er eldre enn grunnsteinen. Forekomsten er av den epigenetiske type, og helt forskjellig fra de sedimentære forekomstene ved Litlabö. Det foreligger en geofysisk undersøkelse ved Geofysisk Malmleting, foretatt i mars 1953, og med rapport datert den 27. april 1954.

Malmen synes å ligge i en synklinal, med et utgående under berghamrene nær sjøen i syd, og inne i et lite dalføre i nord. Først om det utgående i syd: I dagstrossene lengst mot øst ligger malmen med svevende fall (5° - 30°) mot nord. Her er malmen ganske pen og omkring $1\frac{1}{2}$ m. mektig. I stollinnslag noe vestenfor synes malmsonen å være omkring 3 m mektig, men det er tvilsomt på alt var malm (stollinnslagene var vanskelig tilgjengelige). Ved opprensning her vil man utvilsomt få bedre rede på denne malmen.

Ved dagstrossenes vestlige del såes en liten forkastning, med strøk N 20° O, med 40° fall mot vest, med ca $1\frac{1}{2}$ -2 m's spranghøide, og med innsynkning av vestpartiet. Friksjonsstripene gikk i retning mot omkring WSW. Denne forkastning representerer en tensjons-forkastning, med tensjon omkring WSW-ONO, altså omtrent loddrett på kompressjonsretningen ved Litlabö. Det vilde ikke være uventet om denne type av forkastninger også forekom ved Litlabö med omgivelser.

I nord faller malmen med steilt fall (ca. 75°) mot syd. I det vestlige innslag var det ca. $\frac{1}{2}$ m. malm, og i et innslag litt mot øst pr.t. ingen malm. Det er vel imidler-

tid ikke helt sikkert at det siste innslag ligger i den egentlige malmsonen. Men mens malmen i syd synes å være ganske tilfredsstillende, er malmen i nord neppe drivverdig, etter det man kan se. Det tør være rimelig at malmen i nord og i syd tilhører samme malmnivå, selv om det ligger i sakens natur at dette er usikkert.

De geofysiske målinger gir svake indikasjoner ved malmen i nord. Ved strossene og innslagene i syd, som ligger under bratte, høie berghammer, har man åpenbart ikke kunnet måle, selv om dette ikke fremgår klart av rapporten. Men i det sydlige utgåendes fortsettelse mot vest er det bare en svak indikasjon. Den kraftige indikasjon mellom sydpartiet og nordpartiet skyldes åpenbart grafittskifre, og likeledes antakelig flere sterke og svake indikasjoner i feltet. En kan ikke si at de geofysiske målinger har gitt mange opplysninger om malmen i positiv retning, noe som imidlertid, i syd, delvis skyldes terrenget.

Östligst i dagstrossene mot syd ble strekningen som representerer malmens hovedakseretning funnet. Den ligger i retningen $N\ 35-40^{\circ}\ Ö$, og med svevende fall mot nordöst. Disse retninger er inntegnet på bilaget, slik at malmens feltgrenser derved blir antydnet. Det vil sees at malmpartiet i nord faller et godt stykke utenfor den nordvestlige feltgrense; det stemmer således med systemet at denne malm er udrivverdig.

En undersøkelse av malmen ved diamantboringer turde antas stort sett å måtte foregå utenfor grensen for det topografiske karts område, nemlig i partiet nord for kartnavnet Lille Gullberg, og videre mot nordöst og öst. Det hadde vært ønskelig om de geofysiske målinger hadde vært fortsatt lengere mot öst i Nordpartiet. På grunn av de forstyrrende lag av grafittskifer kvier jeg meg imidlertid for å foreslå målingene tatt opp påny og fortsatt, siden positive resultater synes usikre, med grafittskifer i hengen nær over malmsonen. Derimot tør diamantboringer i det antydete parti kunne anbefales.

Trondheim, 11. juni 1957.

Thore V. Nyst

